

Won pač rosmęjo we tej bogabojasnoſci ſchylne te ſluſchnoſci, kotařež my Bogu ſa teju předneju toſlu tých kaſnow winowate ſmę.

To ſłowo bogabojasnū pſchižo pač teke tak předk, až wono nam počaſujo tu ſluſchnoſcž togo kſcheczijana, až won Boga huſkoč žaržy, a dla togo ſe warnujo, aby won jogo ſ gréčhami ſeroſgniwał. To ſe rosmęjo ſpod teju bogabojasnū, ſu kotařež my we tej přednej kaſni napominane hordujomę, až my boga huſchej ſchogo ſe bojaſch, huſchej ſchogo we zefczi žaržaſch, a dla togo ſe warnowaſch dejmy, aby jogo ſ gréčhami ſeroſgniwalı. Tudy hordujo ſpod teju bogabojasnū jano jadna woſebna ſluſchnoſcž togo złowęka pſcheschiwo Boga roſmęta, a wot teje luboſczi a togo dowěreńa, kenž my Bogu tež winowate ſmę, roſdjeſlona. Wot teje ſameje bogabojasnī groni Marija tak: „Jego ſmilnoſcž warnujo wot jađnogo rodu k drugemu, nad tymi, kenž ſe jogo boje.“

„A ſlužyſč ſekſchel takem Bogu,
A žekowny ja ſekſchel býſč?
Won počažo mē pſchawu drogu,
A ja net nechał po ſej býſč?
Ja ſnaju děre wolu jogo,
A Jezus Kriſtus groni nam:
„Tý Boga lubuj huſchej ſchogo,
A twojog bliſteg ač ſe ſam!“

Ta bogabojasnī ſe želi do ſlužabnikoſſeje a do ſiſtezeje bojaſni.

Ta ſlužabnikoſſka bojaſni jo, gaž złowęk jano bojaſni dla pſched tymi Božymi ſchtoſami togo ſtego ſe hobija,